

Català – Avançat C1

CATALÀ**NIVELL AVANÇAT C1**

COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS	
ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS	ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS
I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)) 1. L'entitat a) Substantius Flexió de gènere i nombre: - flexió irregular de gènere: -u/-a (<i>ateu/atea</i>), femenins irregulars en -na (<i>òrfena, heroïna</i>), masculins en -ot (<i>bruixot</i>) - opcionalitat de -s o -os darrere -sc, -st, -xt, -ig (<i>texts/textos, boscs/boscos</i>) - flexió de les locucions nominals: amb adjectiu (<i>flautes dolces</i>) amb SPrep (<i>cafès amb llet</i>), coordinades (<i>pagues i senyals</i>), amb aposició nominal (<i>mobles bar</i>) Formació: - per conversió de la base adjectival (<i>buit, secret, fosca</i>, etc.) - substantivació d'altres categories (<i>el saber; el jo; He tret dos sisos; el perquè de tot plegat</i>, etc.) b) Pronoms personals forts: - de tractament formal: vós - ús opcional de jo/mi darrere preposició àtona (<i>Parlen de jo/mi; Vine amb jo/mi</i>), ús de jo darrere preposició tònica (<i>sense jo, davant jo, segons jo</i>) - ús reflexiu i recíproc dels pronoms forts. Distinció de registre en la 3a persona: <i>si/ell, ella, ells, elles (els amics s'ajuden entre ells/entre si)</i> c) Pronoms personals febles: - ordre i formes opaques en totes les combinacions - ús catafòric dels pronoms febles (<i>Pensa-hi: no seria millor així?</i>) d) Oracions de relatiu amb els relatius oracionals la qual cosa, cosa que 2. L'existència a) Articles Definit: - article salat: restriccions de registre - article salat: restriccions de selecció amb certs mots i expressions (<i>el cel, el món, a la dreta</i>), hores, punts cardinals, certs topònims (<i>la Mola, el Japó, la Misericòrdia</i>), certes institucions (<i>el Constància, l'Obra Cultural</i>), tractaments (<i>el senyor director, l'amo n'Arnau</i>), referents únics en l'univers del discurs (<i>vi de la casa, tota la vida</i>) Article personal: restriccions d'ús per registre Contrast SN escarit, determinat, indeterminat: <i>Vaig quedar amb amics ≠ uns amics ≠ els amics</i> b) Demostratius: posposició (<i>l'home aquell</i>)	I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)) 1. L'entitat a) Substantius Flexió de gènere i nombre: - flexió irregular de gènere: -u/-a (<i>ateu/atea</i>), femenins irregulars en -na (<i>òrfena, heroïna</i>), masculins en -ot (<i>bruixot</i>) - opcionalitat de -s o -os darrere -sc, -st, -xt, -ig (<i>texts/textos, boscs/boscos</i>) - flexió de les locucions nominals: amb adjectiu (<i>flautes dolces</i>) amb SPrep (<i>cafès amb llet</i>), coordinades (<i>pagues i senyals</i>), amb aposició nominal (<i>mobles bar</i>) Formació: - per conversió de la base adjectival (<i>buit, secret, fosca</i>, etc.) - substantivació d'altres categories (<i>el saber; el jo; He tret dos sisos; el perquè de tot plegat</i>, etc.) b) Pronoms personals forts: - de tractament formal: vós - ús opcional de jo/mi darrere preposició àtona (<i>parlen de jo/mi, vine amb jo/mi</i>); ús de jo darrere preposició tònica (<i>sense jo, davant jo, segons jo</i>) - ús reflexiu i recíproc dels pronoms forts; distinció de registre en la 3a persona: <i>si/ell, ella, ells, elles (els amics s'ajuden entre ells/entre si)</i> c) Pronoms personals febles: - ordre i formes opaques en totes les combinacions - ús catafòric dels pronoms febles (<i>Pensa-hi: no seria millor així?</i>) - combinacions sense canvi de <i>li</i> per <i>hi</i> en registre culte: <i>li'n, li ho, li'l, li'ls, li la, li les</i> - combinacions determinat + <i>en</i>: <i>l'en, la'n</i> - formes i combinacions no normatives habituals (<i>else conec, els hi telefonaré, dona-la'm</i>, etc.) d) Pronoms demostratius: <i>açò</i> e) Pronoms indefinits: <i>hom, altri, qualssevol</i> f) Oracions de relatiu: - amb els relatius oracionals <i>la qual cosa, cosa que</i> - amb relatiu adjectiu (<i>Han recaptat 50.000 euros, la qual suma / suma que destinaran a projectes solidaris</i>) 2. L'existència a) Articles Definit: - amb topònims, valor diferenciador (<i>la Menorca musulmana</i>)

Català – Avançat C1

c) Adjectius adverbials:

- per remarcar la identitat del referent: *propí, determinat*
- ús posposat invariable de *mateix* per indicar manca de preferència (*demà mateix; Dona-ho a la secretària mateix*)

3. La pertinença**a) Possessius:**

- evitació del possessiu: alternança amb l'anàfora el·líptica (*Aquesta empresa té cura dels [seus] empleats*) o amb els pronoms febles (*Li veia les intencions; En tenim el suport*)

- àtons amb tractaments de dignitat (*sa Majestat, sa Excel·lència*)

4 La quantitat**a) Quantificadors:**

- ordinals d'arrel llatina per a usos específics: *un dècim de loteria, la quinta forca, una octava* (música), etc.

- de polaritat negativa en frases condicionals (*Si mai has de menester res, avisa'm*)

- indefinits: *ambdós/ambdues*

b) Adjectius adverbials per delimitar noms no comptables en singular: *escàs, abundant, nul*

c) Adjectius col·lectius: *vuitantí, centenari, quinzenal...*

e) Derivació: prefixos que expressen quantitat: *uni-, mono-, bi-, di-, tri-, quadri-, tetra-, multi-, pluri-, poli-* (*monocultiu, bicampió, quadrimestre, policlínica*, etc.)

5. La qualitat**a) Adjectius:****Concordança i flexió de gènere i nombre:**

- flexió: *-na* darrere vocal àtona o diftong (*orfe/òrfena*)

- masculí de *tot* i *mig* davant topònims sense article: *tot Europa, mig Menorca*

- no concordança d'adjectius compostos: *unes parets blau cel*

- concordança amb substantius coordinats de gèneres o nombres diferents

Formació

- ús adjectival d'alguns substantius: *aquest detall és clau per entendre el problema*

- per conversió de la base nominal (*pagès, burgès, senyor, porc...*)

- amb prefixos que expressen oposició: *in-, des-, anti-, (impossible, desigual, antinatural)*; posició: *sub-, ante-, extra-, vice-* (*submarí, antediluvià*, etc.); anterioritat o posterioritat: *pre-, post-, neo-* (*preindustrial, postvenda*, etc.); reflexivitat, reciprocitat, simetria: *auto-, inter-, co-* (*autoadhesiu, internacional, confederal*); quantitat: *uni-, mono-, bi-, di-, tri-, quadri-, multi-, pluri-, poli-* (*unilateral, monotemàtic, bisexual, trimestral, plurifamiliar*, etc.)

b) Substantius:

- derivats d'adjectius amb sufixos com *-esa, -ícia, -ària, -edat*

c) Oracions de relatiu:

- restrictives amb el relatiu invariable *què* darrere preposició àtona (*el llibre amb què estudiàvem*)

- article salat: restriccions de registre

- article salat: restriccions de selecció amb certs tipus de mots i expressions

Article personal: restriccions d'ús per registre

Contrast SN escarit, determinat, indeterminat: *Vaig quedar amb amics ≠ uns amics ≠ els amics.*

SN escarits:

- en titulars (*Ministre implicat en un frau milionari*), en refranys (*Gat escaldat...*), precedits de preposició (*en premsa, a recepció*, etc.)

c) Demonstratius:

- posposició (*l'home aquell*)

- *aqueix/-a/-os/-es*

- formes valencianes: *est(e)/-a/-os/-es; eix(e)/-a/-os/-es*

d) Adjectius adverbials:

- per remarcar la identitat del referent: *propí, determinat*

- per emfatitzar la independència del referent: *simple, mer, únic*

- ús posposat invariable de *mateix* per indicar manca de preferència (*demà mateix; Dona-ho a la secretària mateix*)

3. La pertinença**a) Possessius:**

- evitació del possessiu: alternança amb l'anàfora el·líptica (*Aquesta empresa té cura dels [seus] empleats*) o amb els pronoms febles (*Li veia les intencions; En tenim el suport*)

- àtons

- *llur(s)*

4 La quantitat**a) Quantificadors:**

- ordinals d'arrel llatina per a usos específics: *un dècim de loteria, la quinta forca, una octava* (música), etc.

- de polaritat negativa en frases condicionals (*Si mai has de menester res, avisa'm*)

- multiplicadors: *triple, quàdruple*, etc.

- indefinits: *ambdós/ambdues*

b) Noms col·lectius:

c) Adjectius adverbials: per delimitar noms no comptables en singular: *escàs, abundant, nul*

d) Noms col·lectius:

- adjectius col·lectius: *vuitantí, centenari, quinzenal...*

e) Derivació:

- prefixos que expressen quantitat: *uni-, mono-, bi-, di-, tri-, quadri-, tetra-, multi-, pluri-, poli-* (*monocultiu, bicampió, quadrimestre, policlínica*, etc.)

5. La qualitat**a) Adjectius:****Concordança i flexió de gènere i nombre:**

- flexió: *-na* darrere vocal àtona o diftong (*orfe/òrfena*), amb intercalació de *u* consonàntica: *-ic/-qua*

- masculí de *tot* i *mig* davant topònims sense article: *tot Europa, mig Menorca*

Català – Avançat C1

- restrictives amb <i>qui</i>, <i>el qual/la qual</i> darrere preposició tònica o composta (<i>la injustícia contra la qual lluiten</i>; <i>l'home a favor de qui parlaven</i>) - amb relatiu compost en funció de complement del nom o en construccions partitives (per als registres formal o semiformal): <i>un amic el pare del qual és policia</i>; <i>els estudiants, molts dels quals ja coneixes</i>) 6. El grau a) Diminutius i augmentatius: sufixos <i>-às/assa</i>, <i>-arro/-arra</i>, <i>-iu/-iva</i>, <i>-ó/-ona</i> b) Superlatius amb <i>re-</i> i <i>rede-</i> (<i>rebonic</i>, <i>redebò</i>) c) Quantitatius: - <i>el + més/menys + adjectiu + possible/que + verb</i> (<i>el més endreçada possible/que pugueu</i>) - <i>tan + adjectiu + com + verb</i> (<i>Tan endreçada com pugueu</i>) - <i>tan sols</i> d) Adverbis i locucions adverbials: <i>pel cap alt/baix</i>, <i>com a molt/poc</i>, <i>com a màxim/mínim</i>, <i>si fa no fa</i>, etc.	- no concordança d'adjectius compostos: <i>unes parets blau cel</i> - concordança amb substantius coordinats de gèneres o nombres diferents Invariabilitat de gènere o nombre: - adjectius cultes sense flexió de gènere (<i>inerme</i>, <i>procliu</i>, <i>rude</i>, etc.) Formació - ús adjectival d'alguns substantius: <i>Aquest detall és clau per entendre el problema</i> - per conversió de la base nominal (<i>pagès</i>, <i>burgès</i>, <i>senyor</i>, <i>porc</i>...) - amb prefixos que expressen oposició: <i>in-</i>, <i>des-</i>, <i>anti-</i>, (<i>impossible</i>, <i>desigual</i>, <i>antinatural</i>); posició: <i>sub-</i>, <i>ante-</i>, <i>extra-</i>, <i>vice-</i>(<i>submarí</i>, <i>antediluvià</i>, etc.); anterioritat o posterioritat: <i>pre-</i>, <i>post-</i>, <i>neo-</i> (<i>preindustrial</i>, <i>postvenda</i>, etc.); reflexivitat, reciprocitat, simetria: <i>auto-</i>, <i>inter-</i>, <i>co-</i> (<i>autoadhesiu</i>, <i>internacional</i>, <i>confederal</i>); quantitat: <i>uni-</i>, <i>mono-</i>, <i>bi-</i>, <i>di-</i>, <i>tri-</i>, <i>quadri-</i>, <i>multi-</i>, <i>pluri-</i>, <i>poli-</i> (<i>unilateral</i>, <i>monotemàtic</i>, <i>bisexual</i>, <i>trimestral</i>, <i>plurifamiliar</i>, etc.) - derivats de verbs amb prefixos com <i>-ívol</i>, <i>-aire</i>, <i>-ble</i> - derivats de noms i adjectius amb sufixos com <i>-enc</i>, <i>-ià</i>, etc. - composició a partir d'elements cultes (<i>etno-</i>, <i>greco-</i>, <i>filo-</i>, <i>-òleg</i>, etc.) b) Pronoms: <i>el/la</i> en funció d'atribut determinat e) Substantius derivats d'adjectius amb sufixos com <i>-esa</i>, <i>-ícia</i>, <i>-ària</i>, <i>-edat</i> f) Oracions de relatiu: - restrictives amb el relatiu invariable <i>què</i> darrere preposició àtona (<i>el llibre amb què estudiàvem</i>) - restrictives amb <i>qui</i>, <i>el qual/la qual</i> darrere preposició tònica o composta (<i>la injustícia contra la qual lluiten</i>; <i>l'home a favor de qui parlaven</i>) - amb relatiu compost en funció de complement del nom o en construccions partitives (per als registres formal o semiformal): <i>un amic el pare del qual és policia</i>; <i>els estudiants, molts dels quals ja coneixes</i> 6. El grau a) Diminutius i augmentatius: <i>-às/assa</i>, <i>-arro/-arra</i>, <i>-iu/-iva</i>, <i>-ó/-ona</i> b) Superlatius: amb <i>re-</i> i <i>rede-</i> (<i>rebonic</i>, <i>redebò</i>) c) Quantitatius: - <i>el + més/menys + adjectiu + possible/que + verb</i> (<i>El més endreçada possible/que pugueu</i>) - <i>tan + adjectiu + com + verb</i> (<i>Tan endreçada com pugueu</i>) - <i>tan sols</i>, <i>sols</i> e) Adverbis i locucions adverbials: - <i>pel cap alt/baix</i>, <i>com a molt/poc</i>, <i>com a màxim/mínim</i>, <i>si fa no fa</i>, etc.
II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)	II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)

Català – Avançat C1

a) Adverbis i locucions adverbials de lloc: <i>pertot</i> b) Preposicions tòniques i compostes i locucions prepositives: c) Pronoms: <i>en</i> locatiu amb verbs de moviment i semblants: <i>Ara en venc; N'ha tret els guants</i>	a) Adverbis i locucions adverbials de lloc: <i>pertot</i> b) Preposicions tòniques i compostes i locucions prepositives: <i>devers, arran, a frec, a mitjan, etc.</i> c) Pronoms: <i>en</i> locatiu amb verbs de moviment i semblants: <i>Ara en venc; N'ha tret els guants</i>
III. El temps 1. Ubicació temporal absoluta: quantificador de polaritat negativa en construccions condicionals: <i>Si mai necessites res...</i> 2. Ubicació temporal relativa: locucions adverbials de temps: <i>d'avui en vuit, a hores d'ara, ara com ara</i> 3. Freqüència: adjectius adverbials: <i>assidu, continu, ocasional, reiterat, etc.</i> 4. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) Expressió del passat: - present històric - passat anterior perifràstic - imperfet, perfet i plusquamperfet de subjuntiu - condicional compost	III. El temps 1. Ubicació temporal absoluta: quantificador de polaritat negativa en construccions condicionals: <i>Si mai necessites res...</i> 2. Ubicació temporal relativa: locucions adverbials de temps: <i>d'avui en vuit, a hores d'ara, ara com ara</i> 3. Freqüència: amb adjectius adverbials: <i>assidu, continu, ocasional, reiterat, etc.</i> 5. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat). a)) Temps verbals Expressió del passat: - present històric - passat simple, anterior i anterior perifràstic - imperfet, perfet i plusquamperfet de subjuntiu - condicional compost - imperfet i condicional narratiu (<i>El 1914 esclatava una guerra que duraria quatre anys</i>) i per explicar somnis Expressió del futur: - futur perfet amb <i>quan</i> - imperfet i plusquamperfet en els jocs infantils (<i>Ara tu deies que no; Ara ja havies arribat...</i>) Expressió de la simultaneïtat: <i>tot + gerundi</i>
IV. L'aspecte 1. Puntual: - verbs en plusquamperfet de subjuntiu, passat anterior - verbs en passat anterior perifràstic 2. Perfectiu: - verbs en passat anterior perifràstic. - verbs en perfet i plusquamperfet de subjuntiu - participi absolut (<i>Acabada la festa, se 'n van anar</i>) 3. Incoatiu: <i>anar/agafar + i + frase (Va i li diu que sí; Agafen i es posen a ballar.)</i>	IV. L'aspecte 1. Puntual: - verbs en plusquamperfet de subjuntiu - verbs en passat simple, anterior i anterior perifràstic 2. Perfectiu: - verbs en passat anterior perifràstic - verbs en perfet i plusquamperfet de subjuntiu - participi absolut (<i>Acabada la festa, se 'n van anar</i>) 3. Incoatiu: - <i>anar/agafar + i + frase (Va i li diu que sí; Agafen i es posen a ballar)</i> - <i>estar per + INF</i>
V. La modalitat 1. Necessitat: <i>caldre + infinitiu/SN amb pronoms personals febles (Et caldrà treballar més; Et caldran més hores)</i> 2. Possibilitat: amb <i>qui sap si</i> + indicatiu 3. Probabilitat: amb adjectius adverbials: <i>presumible</i> 4. Volició: amb <i>així</i> + subjuntiu (<i>Així rebenti</i>)	V. La modalitat 1. Necessitat: <i>caldre + infinitiu/SN amb pronoms personals febles (Et caldrà treballar més; Et caldran més hores)</i> 2. Possibilitat: - amb <i>qui sap si</i> + indicatiu - amb <i>alerta/ves que no</i> + subjuntiu 3. Probabilitat: amb adjectius adverbials: <i>presumible</i> 4. Volició: amb <i>així</i> + subjuntiu (<i>Així rebenti</i>) 5. Obligació: verbs en present o futur en construccions

Català – Avançat C1

	emfàtiques (<i>Ho fas i punt; Tu acabaràs això</i>)
VI. La manera a) Adverbis i locucions: - coordinació d'adverbis en <i>-ment</i> - locucions adverbials equivalents als adverbis en <i>-ment</i>: <i>per desgràcia/desgraciadament, per sort/sortosament</i>, etc. - adverbis en <i>-ment</i>: restriccions (adj. de color, gentilicis,...) b) Adjectius: ús adverbial d'adjectius: <i>parlar fluix; ploure fort; botar alt; veure-ho clar; jugar brut</i> , etc. c) Construccions comparatives amb <i>com</i> + oració de relatiu <i>arlar fluix; ploure fort; botar alt; veure-ho clar; jugar brut</i> , etc. d) Oracions subordinades substantives amb la conjunció <i>que</i> : <i>Fuma que fa por</i>	VI. La manera a) Adverbis i locucions: - coordinació d'adverbis en <i>-ment</i> - locucions adverbials equivalents als adverbis en <i>-ment</i>: <i>per desgràcia/desgraciadament, per sort/sortosament</i>, etc. - locucions adverbials: <i>a doll, a cau d'orella, a contracor</i>, etc. - adverbis en <i>-ment</i> amb canvi de significat: <i>llargament, bonament</i>, etc. b) Adjectius: - adverbials (<i>dissortat, malaurat</i>, etc.) - ús adverbial d'adjectius: <i>parlar fluix; ploure fort; botar alt; veure-ho clar; jugar brut</i>, etc. c) Construccions comparatives amb <i>com</i> + oració de relatiu (<i>com qui no vol la cosa; com aquell qui diu</i> , etc.) d) Oracions subordinades substantives: amb la conjunció <i>que</i> : <i>Fuma que fa por</i>
VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions a) Estructura dels predicats verbals: - pronominalització amb <i>en</i> del subjecte de verbs inacusatius de moviment (<i>arribar, entrar, caure</i>, etc.), esdevenimentals (<i>passar</i>, etc.), d'obligació (<i>caldre, tocar</i>, etc.), mancança o sobra (<i>falta</i>, etc.) - pronoms febles: combinacions ternàries amb reflexiu: (<i>Se me les ha menjades totes; Me n'hi vaig</i>) - concordança del participi amb el pronom femení d'OD: <i>L'he llegida</i> - datiu ètic (<i>M'ha tret un notable</i>) - concordança verb-OD en passives pronominals: <i>Es venen pomes</i> b) Estructura dels predicats no verbals: concordança verb-atribut en oracions atributives reversibles: <i>El problema són els renous</i> c) Altres predicats: pronominalització dels complements dels adjectius (<i>Hi és al·lèrgic; N'estava orgullós</i>), de les preposicions (<i>Li anava darrere</i>) i locucions prepositives (<i>Hi anava en contra</i>) i dels noms (<i>En tenc proves; Hi té gust [per les flors]</i>) d) Amb verbs: - verbs pronominals: <i>sortir-se'n, mirar-s'hi</i>, etc. - derivats de noms amb prefixos <i>com a-, re-</i>, etc. (<i>apamar, reblanir</i>, etc.) e) Amb substantius: - derivats de verbs amb sufixos <i>com -ança, ença</i>, etc. - amb prefixos que expressen oposició: <i>in-, des-, contra-, anti-</i>, (<i>incultura, descrèdit, disgust, contramanifestació</i>); reflexivitat, reciprocitat, simetria: <i>auto-, inter-, co-</i> (<i>autoocupació, interconnexió, cogestió</i>) - formats per conversió de la base verbal (<i>ofec, prec, traspàs, crida, tria</i>, etc.)	VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions a) Estructura dels predicats verbals: - pronominalització amb <i>en</i> del subjecte de verbs inacusatius de moviment (<i>arribar, entrar, caure</i>, etc.), esdevenimentals (<i>passar</i>, etc.), d'obligació (<i>caldre, tocar</i>, etc.), mancança o sobra (<i>falta</i>, etc.) - pronoms febles: combinacions ternàries amb reflexiu (<i>Se me les ha menjades totes; Me n'hi vaig</i>) - concordança del participi amb el pronom femení d'OD: <i>L'he llegida</i> - datiu ètic (<i>M'ha tret un notable</i>) - concordança verb-OD en passives pronominals: <i>Es venen pomes</i> b) Estructura dels predicats no verbals: concordança verb-atribut en oracions atributives reversibles: <i>El problema són els renous</i> c) Altres predicats: pronominalització dels complements dels adjectius (<i>Hi és al·lèrgic; N'estava orgullós</i>), de les preposicions (<i>Li anava darrere</i>) i locucions prepositives (<i>Hi anava en contra</i>) i dels noms (<i>En tenc proves; Hi té gust [per les flors]</i>) d) Amb verbs: - verbs pronominals : <i>sortir-se'n, heure-se-les, mirar-s'hi</i>, etc. - derivats de noms amb prefixos <i>com a-, re-</i>, etc. (<i>apamar, reblanir</i>, etc.) - derivats amb sufixos intensius: <i>parlotejar, plovisquejar, allargassar</i>, etc. e) Amb substantius: - derivats de verbs amb sufixos <i>com -ança</i> - amb prefixos que expressen oposició: <i>in-, des-, contra-, anti-</i>, (<i>incultura, descrèdit, disgust, contramanifestació</i>); reflexivitat, reciprocitat, simetria: <i>auto-, inter-, co-</i> (<i>autoocupació, interconnexió, cogestió</i>)

Català – Avançat C1

f) Conjuguacions verbals: - indicatiu: passat anterior perifràstic - participis amb doble forma (<i>mort/matat, despert/despertat, cuit/cogut, fuit/fugit, ofert/ofertit</i>) g) Oracions subordinades substantives: - introduïdes amb <i>que</i> o <i>si</i>: elisió de la preposició en registres formals - introduïdes per <i>com</i> després de verbs de percepció (<i>Veuràs com encara hi ha gent</i>) - d'infinitiu: alternança de preposició en registres formals	- formats per conversió de la base verbal (<i>ofec, prec, traspàs, crida, tria, etc.</i>) f) Conjuguacions verbals: - indicatiu: passat simple i passat anterior - variants geogràfiques normatives - participis amb doble forma (<i>mort/matat, despert/despertat, cuit/cogut, fuit/fugit, ofert/ofertit</i>) g) Oracions subordinades substantives: - introduïdes amb <i>que</i> o <i>si</i>: elisió de la preposició en registres formals - introduïdes per <i>com</i> després de verbs de percepció (<i>Veuràs com encara hi ha gent</i>) - d'infinitiu: alternança de preposició en registres formals - d'infinitiu en funció d'atribut i OD amb preposició opcional (<i>Ho he sentit a/ø dir; M'he proposat d'ø aconseguir-ho; El seu objectiu és de/ø fer la volta al món</i>)
VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - afirmació externa amb <i>per descomptat, evidentment, ben segur que, sens dubte, etc.</i> - construccions clivellades (<i>ser... que...</i>) amb èmfasi contrastiu (<i>És a tu que ho demanam; No és que no vulgui, és que no puc; Són ells que ho han de dir</i>) - alternança indicatiu/subjuntiu en les subordinades substantives dependents de predicats negatius, segons l'abast de la negació (<i>No ha dit que fossis tu ≠ No ha dit que eres tu; Va negar que fos casat ≠ Va negar que era casat</i>) - negació d'adjectius, participis i noms (<i>una quantitat no menyspreable; els punts no acceptats; la no acceptació de la proposta,...</i>) 2. L'oració interrogativa: - interrogatives clivellades (<i>Qui és que telefona?; Com és que no veniu?; Quan era que hi havia vacances? Què és que vols?</i>) - interrogatives de contraexpectativa amb <i>o</i> (<i>O no vens, tu?</i>) 3. L'oració exclamativa: - ponderativa amb <i>com + ser + de</i> (<i>Com era de tard!; Com és d'impressionant!</i>) - de contrarietat amb <i>Què vol dir que... i Com que...</i> (<i>Què vol dir que no vendràs!; Com que no!</i>) - introduïdes per un determinant definit: <i>La ràbia que fa! La gana que tenc!</i>	VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - afirmació externa amb <i>per descomptat, evidentment, ben segur que, sens dubte, etc.</i> - construccions clivellades (<i>Ser... que...</i>) amb èmfasi contrastiu (<i>És a tu que ho demanam; No és que no vulgui, és que no puc; Són ells que ho han de dir</i>) - alternança indicatiu/subjuntiu en les subordinades substantives dependents de predicats negatius, segons l'abast de la negació (<i>No ha dit que fossis tu ≠ No ha dit que eres tu. Va negar que fos casat ≠ Va negar que era casat</i>) - negació d'adjectius, participis i noms (<i>una quantitat no menyspreable; els punts no acceptats; la no acceptació de la proposta,...</i>) - negació expletiva obligatòria: comparatives amb <i>que no</i> equivalent a <i>del que</i> (<i>És més intel·ligent que no et penses</i>) - negació expletiva opcional: amb noms del tipus <i>por, temor</i> (<i>Tenc por que això no li vagi en contra</i>); en comparatives de desigualtat (<i>Millor dir-ho ara que no esperar</i>) - usos de l'adverbi <i>pas</i>: per negar una suposició prèvia (<i>No ho he dit pas</i>); per negar un constituent (<i>Vindrà no pas avui, sinó demà</i>); per reforçar una negació o una prohibició (<i>Ja no vindran pas, ara; No m'ho facis pas, això.</i>); en preguntes de comprovació (<i>No tens pas el diari d'avui, per casualitat?</i>); en la negació expletiva en comparatives de desigualtat (<i>És millor dir-ho ara que no pas esperar</i>) 2. L'oració interrogativa: - interrogatives clivellades (<i>Qui és que telefona?; Com és que no veniu?; Quan era que hi havia vacances?; Què és que vols?</i>) - interrogatives de contraexpectativa amb <i>o</i> (<i>O no vens, tu?</i>) 3. L'oració exclamativa: - ponderativa amb <i>com + ser + de</i> (<i>Com era de tard!</i>;

Català – Avançat C1

	Com és d'impressionant!) - de contrarietat amb <i>què vol dir que...</i> i <i>com que...</i> (<i>Què vol dir que no vendràs!; Com que sí!</i>) - introduïdes per un determinant definit: <i>La ràbia que fa!; La gana que tenc!</i>
IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: - coordinació amb <i>així com</i> - juxtaposició 2. Concessió: - subordinació concessiva amb <i>que</i>; <i>Que diguin el que vulguin, que jo hi aniré</i> - concessives factuais amb <i>malgrat (que), a pesar de/que, tot i (que)</i> 3. Condició: condicionals reals i irrealis amb <i>si de cas, en cas que, sempre que, llevat que, mentre, posat que</i>, etc. 4. Causa: - <i>per</i> + SAdj amb valor causal (<i>Li vaig apujar la nota per pesat</i>) - amb <i>arran de/gràcies a/a causa de</i> + SN - amb <i>a còpia/força de</i> + INF - subordinació causal amb <i>vist (que), per mor de/que, atès (que)</i>, etc. - subordinació causal amb <i>que</i> (No surtis que plou) 5. Finalitat: amb <i>per tal de/que; a fi de/que</i> 6. Resultat: amb <i>fins al punt que, de forma que, de manera que</i> 7. Connectors parentètics: - de continuïtat: <i>així mateix, d'altra banda</i> - d'intensificació: <i>més encara</i> - de distribució: <i>més encara</i> - de digressió: <i>per cert</i> - de generalització: <i>generalment</i> - d'especificació: <i>fet i fet</i> - d'ampliació: <i>certament</i> - d'equiparació: <i>paral·lelament</i> - de reformulació: <i>això és, encara millor</i> - d'exemplificació: <i>a tall d'exemple, posem per cas</i> - de resum: <i>en síntesi, en suma</i> - d'oposició: <i>ara, ara bé, tanmateix</i> - de concessió: <i>així i tot, tot i així, magrat tot, en qualsevol cas</i> - de restricció: <i>si més no</i> - de refutació: <i>ben al contrari, per contra</i> - de contraposició: <i>ben mirat, fet i fet</i> - de conseqüència: <i>així doncs, en conseqüència</i> - de conclusió: <i>al capdavant, fet i fet, en conclusió</i>	IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: - coordinació amb <i>així com</i> - juxtaposició 2. Contrast: amb <i>per comptes de</i> 3. Concessió: - subordinació concessiva amb <i>que</i>: <i>Que diguin el que vulguin, que jo hi aniré</i> - concessives factuais amb <i>malgrat (que), a pesar de/que, tot i (que)</i> 4. Condició: condicionals reals i irrealis amb <i>si de cas, en cas que, sempre que, llevat que, mentre, posat que</i>, etc. 5. Causa: - <i>per</i> + SAdj amb valor causal (<i>Li vaig apujar la nota per pesat</i>) - amb <i>arran de, gràcies a, a causa de</i> + SN - amb <i>a còpia/força de</i> + INF - subordinació causal amb <i>vist (que), per mor de/que, atès (que)</i>, etc. - subordinació causal amb <i>que</i> (No surtis que plou) 6. Finalitat: - amb <i>per tal de/que; a fi de/que</i> - subordinació final amb <i>per a</i> + infinitiu 7. Resultat: amb <i>fins al punt que, de forma que, de manera que</i> 8. Connectors parentètics: - de continuïtat: <i>així mateix, d'altra banda</i> - d'intensificació: <i>més encara</i> - de distribució: <i>més encara</i> - de digressió: <i>per cert</i> - de generalització: <i>generalment</i> - d'especificació: <i>fet i fet</i> - d'ampliació: <i>certament</i> - d'equiparació: <i>paral·lelament</i> - de reformulació: <i>això és, encara millor</i> - d'exemplificació: <i>a tall d'exemple, posem per cas</i> - de resum: <i>en síntesi, en suma</i> - d'oposició: <i>ara, ara bé, tanmateix</i> - de concessió: <i>així i tot, tot i així, magrat tot, en qualsevol cas</i> - de restricció: <i>si més no</i> - de refutació: <i>ben al contrari, per contra</i> - de contraposició: <i>ben mirat, fet i fet</i> - de conseqüència: <i>així doncs, en conseqüència</i> - de conclusió: <i>al capdavant, fet i fet, en conclusió</i>

Català – Avançat C1

COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS	
ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Sistema d'escriptura: usos de la cursiva en referències bibliogràfiques o per marcar usos especials. Representació gràfica de les vocals: - a/e i o/u en mots sense correlat tònic (<i>sergent, vernís, atordir, polir, robí, etc.</i>) - alternança a/e en la conjugació i els derivats de verbs amb doble arrel (<i>jeure/jaure, treure/traure, néixer/nàixer, etc.</i>) - alternança o/u en formes de subjuntiu de <i>poder, voler</i> - e al començament del segon element de mots compostos (<i>poliesportiu, infraestructura, etc.</i>) - alternança a/e i o/u en mots d'una mateixa família i en pseudoderivats (<i>boca/bucal, corba/curvatura, etc.</i>) Representació gràfica de les consonants: - alternança d'oclusives sonores i sordes a final de mot: excepcions i mots sense referent (<i>baluard, lleopard</i>) - oclusives geminades: <i>adquirir, suggerir, accepció, etc.</i> - ortografia de les fricatives alveolars darrere prefixos (<i>contrasentit</i>) - grafia sc: <i>escisió, resucitar</i> - ortografia ex-/es- homòfons a inici de mot (<i>estret/extret, etc.</i>) - ortografia de les nasals: casos especials (<i>somnàmbul, etc.</i>) - alternances en pseudoderivats (<i>avortament/abortiu, calb/calvicie, etc.</i>) - ela geminada en mots derivats de <i>metall, cristall, mil</i>, en pseudoderivats (<i>aixella/axil·lar</i>) i cultismes d'ús habitual - h intercalada en mots cultes (<i>inherent, exhaurir</i>) - tx a inici de mot en estrangerismes (<i>txec</i>) - ortografia de la primera persona del present d'indicatiu: radicals en l-, ss, g, j (<i>apel, arrabàs, festeig, fuig, etc.</i>) - adaptació o no d'estrangerismes habituals: conservació o no de k, w, y (<i>kiwi/vàter, vodka/estoc</i>) - alternança qu/cu segons sil·labificació (<i>quota/cuota</i>) Diacrítics: - accentuació d'adverbis en -ment, de compostos i abreviatures - dièresi: regla general i regla d'estalvi amb els sufixos -isme, ista Altres signes ortogràfics: - apostrofació o no davant sigles, diftongs, entitats o topònims amb article, etc. - el guionet en compostos en què el segon element comença amb r, s o x (<i>para-xoc, guarda-ropa</i>) o en què l'aglutinació desfiguraria la pronúncia i en els reduplicatius - el guionet amb prefixos que precedeixen sigles, majúscules, nombres o símbols, compostos sinàptics o	Sistema d'escriptura: usos de la cursiva en referències bibliogràfiques o per marcar usos especials Representació gràfica de les vocals: - a/e i o/u en mots sense correlat tònic (<i>sergent, vernís, atordir, polir, robí, etc.</i>) - alternança a/e en la conjugació i els derivats de verbs amb doble arrel (<i>jeure/jaure, treure/traure, néixer/nàixer, etc.</i>) - alternança o/u en formes de subjuntiu de <i>poder, voler</i> - e al començament del segon element de mots compostos (<i>poliesportiu, infraestructura, etc.</i>) - alternança a/e i o/u en mots d'una mateixa família i en pseudoderivats (<i>boca/bucal, corba/curvatura, etc.</i>) Representació gràfica de les consonants: - alternança d'oclusives sonores i sordes a final de mot: excepcions i mots sense referent (<i>baluard, lleopard</i>) - oclusives sonores geminades: <i>adquirir, suggerir, accepció, etc.</i> - ortografia de les fricatives alveolars darrere prefixos (<i>contrasentit</i>) - grafia sc: <i>escisió, resucitar</i> - ortografia ex-/es- homòfons a inici de mot (<i>estranger, excessiu, etc.</i>) - ortografia de les nasals: casos especials (<i>somnàmbul, etc.</i>) - alternances en pseudoderivats (<i>avortament/abortiu, calb/calvicie, etc.</i>) - ela geminada en mots derivats de <i>metall, cristall, mil</i>, en pseudoderivats (<i>aixella/axil·lar</i>) i cultismes d'ús habitual - h intercalada en mots cultes (<i>inherent, exhaurir</i>) - tx a inici de mot en estrangerismes (<i>txec</i>) - adaptació o no d'estrangerismes habituals: conservació o no de k, w, y (<i>kiwi/vàter, vodka/estoc</i>) - alternança qu/cu segons sil·labificació (<i>quota/cuota</i>) Diacrítics: - accentuació d'adverbis en -ment, de compostos i abreviatures - dièresi: regla general i regla d'estalvi amb els sufixos -isme, ista Altres signes ortogràfics: - apostrofació o no davant sigles, diftongs, entitats o topònims amb article, etc. - el guionet en compostos en què el segon element comença amb r, s o x (<i>para-xoc, guarda-ropa</i>) o en què l'aglutinació desfiguraria la pronúncia i en els reduplicatius - el guionet amb prefixos que precedeixen sigles, majúscules, nombres o símbols Altres fenòmens ortogràfics:

Català – Avançat C1

amb guionet Altres fenòmens ortogràfics: - contracció i apostrofació o no en casos especials (noms propis amb article, sigles, etc.) Puntuació: - ús de majúscules i minúscules en títols, noms de seccions, dates, articles de topònims, etc. - usos de la coma: en el·lipsis, per evitar ambigüitats, davant coordinades adversatives i distributives - absència de punt en sigles, títols, rètols, dates, càrrecs, etc. - el punt i coma en enumeracions complexes i davant conjuncions - cometes per indicar sentits figurats, irònics, etc.	- contracció i apostrofació o no en casos especials (noms propis amb article, sigles, etc.) Puntuació: - ús de majúscules i minúscules en títols, noms de seccions, dates, articles de topònims, etc. - usos de la coma: en el·lipsis, per evitar ambigüitats, davant coordinades adversatives i distributives - absència de punt en sigles, títols, rètols, dates, càrrecs, etc. - el punt i coma en enumeracions complexes i davant conjuncions - cometes per indicar sentits figurats, irònics, etc.
---	---

COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS	
ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Vocalisme: - distinció d'obertura de les vocals medials - neutralitzacions de vocals posteriors àtones segons variant geogràfica de l'illa - neutralització de vocals anteriors àtones: vocal neutra - absència de diftongs creixents tòpics (<i>gratuït, fuet, campió</i>, etc.) Distincions de registre: - canvis de timbre molt locals (<i>calçons/colçons, queixal/quixal, muntanya/montanya</i>, etc.) Consonantisme: - distinció de palatals aproximant i lateral: <i>ei/ell</i> - ensordiment d'oclusives i fricatives a final de mot: <i>lle[r]</i>, <i>aca[p]</i> - sonorització de fricatives i africades alveolars finals de mot davant vocal o cons. sonora (<i>me[z] amunt, aque[dz] altre[z] dos</i>) - distinció de sonoritat en casos que solen presentar interferència (<i>Àsia, casino, frase</i>, etc.) - reducció de grups consonàntics en posició de coda: <i>alts</i> ['als], <i>aquests</i> [ə'kets], <i>compte</i> ['kontə] - distinció de sonoritat en els grups [ks]/[gz] o [ts] / [dz] (<i>taxi/èxit</i>) Distincions de registre, com ara: - metàtesi o elisió de la <i>r</i> postoclusiva (<i>pradina, problema</i>, etc.), excepte en <i>arbre</i> i <i>prendre</i> - <i>v</i> epentètica entre vocals (<i>lleó/llevó, poal/poval</i>, etc.) - rotacisme (<i>bisbe/birbe, mé[z] de dos/mé[r] de dos</i>) - assimilació de <i>r</i> bategant davant <i>l</i> (<i>parla/pal·la</i>) Sil·labificació i patrons accentuals: - pronúncia de les sigles Entonació: - de les interrogatives de contraexpectativa: to final ascendent-descendent (<i>Vol dir tens gana?!</i>)	Realitzacions pròpies de l'àmbit general, de la varietat general de l'illa i de les varietats geogràfiques més esteses.

